

از کاراته و تکواندو تا ووشو، والیبال و دیگر رشته‌ها

حقی که باسیاسی‌کاری از ورزش ایران ضایع می‌شود

درد

موفقیت اخیر فدراسیون والیبال که لابی استرالیا با کنتفدراسیون والیبال آسیا جهت خارج کردن مسابقات قهرمانی مردان آسیا از انتخابی رقابت‌های جهانی را داشت، ثابت کرد تلاش درست و اصولی بی‌نتیجه نخواهد ماند، به شرط آنکه آقایان مسئول در این مسیر ثابت قدم باشند و به جای حرف زدن و شعار دادن، اقدامات حساب‌شده و اصولی انجام دهند.

شاید اگزر زمانی که امریکا از صدور ویزا برای کاراته‌کاهای ایران سر باز زده بود، اقدامی جدی در این راستا شده بود، مهر ماه امسال مجارستان به خود اجازه نمی‌داد کاراته‌کاهای ایران را از حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان محروم کند! اما همانطور که امریکا از صدور ویزا برای تیم ملی کاراته ایران جهت حضور در وردکیمز که هر چهار سال یک بار برگزار می‌شود سر باز زد تا اعزام تیم کاراته ایران به بیرمنگام منتهی شود، سفارت مجارستان نیز از ارائه ویزا به تیم‌های پاراکاراته ایران، کاتای افرادی پسران، کاتای تیمی دختران و تیم ووزای ایران برای حضور

تکواندوکاران ایران را پامال می‌کرد و پیش از این نیز دو مرتبه دیگر از صدور ویزا برای ملی‌پوشان ایران سر باز زده است.

ماه گذشته نیز ووشوکاران ایران شانس حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان را از دست دادند؛ مسابقاتی که از ۲۵ تا ۲۹ آبان ماه به میزبانی نگزاس در امریکا برگزار شد اما کارشکنی امریکایی‌ها در صدور ویزای ورزشکاران ایران، حضور در این مسابقات را لغو کرد. این در حالی بود که فدراسیون از چهار ماه قبل روند دریافت ویزا را آغاز کرده بود تا کارشکنی احتمالی امریکایی‌ها مانع حضور ووشوکاران ایران در قهرمانی جهان نشود اما دست‌آخر نیز نه تلاش‌های فدراسیون جواب داد و نه رازینی‌های کمیته ملی و بین‌المللی المپیک چراکه امریکا بانادیده‌گرفتن منشور و جنبش المپیک از صدور ویزا برای ووشوکاران ایران سر باز زد و تیم ملی ووشووی ایران در حالی فرصت حضور در قهرمانی جهان را از دست داد که در آخرین حضور خود در این رقابت‌ها در سال ۲۰۱۹ موفق به ایستادن بر سکوی نخست شده بود.

تیم ملی والیبال ایران نیز یکی دیگر از قربانیان کارشکنی‌های امریکاد در سال جاری بود. تیرماه امسال در و خلال رقابت‌های لیگ ملت‌های والیبال ایران باید واد این نخستین بار نبود که انگلیس با کارشکنی، حق

حسایش دیگر از دست در رفته است؛ حساب کارشکنی کشورهای

که از صدور ویزا برای ورزشکاران ایران خودداری می‌کنند. یک روز امریکاست، روز بعد انگلیس و حالا کار به جایی رسیده است که حتی مجارستان، سنگاپور، یونان، مصر و استرالیا نیز بازی درمی‌آورند؛ اتفاقی که اگر چه جنبه‌های سیاسی آن به مراتب پررنگ‌تر از جنبه‌های ورزشی است اما به‌طور مستقیم با ضعف دیپلماسی ورزشی در ایران ارتباط دارد؛ وضعی که ضربه‌های هنگفتی به ورزش ایران زده اما کمتر کسی به دنبال برطرف کردن آن است.

آخرین حقی که از ورزشکاران ایران پامال شد، به کارشکنی انگلیس در صدور ویزای تکواندوکاران ایران برمی‌گردد؛ اتفاقی که برهه سومین مرتبه تکرار شد آن هم در شرایطی که رئیس فدراسیون با توجه به تجربیات تلخ گذشته از دو ماه قبل از گردن‌زدن منچستر اقدامات لازم جهت اخذ ویزا برای ملی‌پوشان را آغاز کرده بود، ولی در نهایت انگلیس بار دیگر

کارشکنی کرد تا تکواندوکاران ایران شانس کسب سهمیه المپیک پاریس از طریق رنکینگ را به دلیل عدمحضور در مرحله نهایی گرندپری از دست بدهند، اما این نخستین بار نبود که انگلیس با کارشکنی، حق

عربستان برای ملی‌پوشان کاراته ایران ویزا صادر نکرد؛ اتفاقی مشابه که تابستان سال گذشته مشکلات‌الزهرها صفی را از حضور در ویمبلدون محروم کرد. قرار بود مشکلات‌الزهراصفی، تنیس‌باز ۱۸ساله ایرانی به‌عنوان نخستین زن ایرانی در مسابقات گرنداسلم ویمبلدون شرکت کند اما به دلیل صادرنشدن روادید سفرش به بریتانیا، مسابقات تنیس ویمبلدون را از دست داد.

ورزشکاران ایران حضور در رویدادهای زیادی را به دلیل کارشکنی کشورهای مختلف در صدور ویزا از دست داده‌اند که موارد اشاره شده تنها چند نمونه از آن است. بسیاری اما سعی دارند با تأکید بر پرزوربودن سنیه‌کشورهایی چون امریکا و انگلیس، ضعف مدیریت اما واقعیت این است که پیگیری جدی این موارد می‌تواند باعث برطرف‌شدن این معضل جدی شود چراکه براساس قوانین اکثر فدراسیون‌های جهانی رشته‌های مختلف، کشور میزبان موظف است بدون هیچ قید و شرطی برای تمامی نفرات تیم‌ها و ویزا صادر کند و در غیر این صورت مشمول جرایم مختلفی می‌شود. به‌طورمثال چندی پیش بود که اتحادیه جهانی کشتی به دلیل ندادن ویزا به اتباع روسیه، میزبانی رقابت‌های قهرمانی جوانان جهان را از لهستان گرفت؛ سرنوشتی که گر بیان فلاندرام‌گرفت چراکه این کشور نیز اعلام کرده بود برای اتباع روسیه ویزا صادر نمی‌کند و به همین دلیل میزبانی کشتی قهرمانی جهان (زیر ۲۳سال) از این کشور گرفته شد.

سرانجام اما ادامه‌دار شدن کارشکنی‌ها در زمینه صدور ویزا برای ورزشکاران ایرانی به خصوص تکواندو که سه مرتبه از این مورد زخم خورده کار را به جایی رساند که وزیر ورزش و جوانان دست به قلم شد و در نامه‌ای به رئیس کمیته ملی المپیک از او خواست اعتراض ایران در تمام سیاست دوگانه نهادهای بین‌المللی ورزشی را به کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون جهانی تکواندو اعلام کند. «سنتحزید که مناسفانه برای مسابقات گرندپری جهانی تکواندو در شهر منچستر انگلیس، این کشور از صدور روادید برای ورزشکاران و مربیان تیم ایران خودداری کرد که لطمه سنگینی به این تیم در روند کسب سهمیه وارد کرده است. این حرکت، بنا به فرمایش مقام معظم رهبری در دیدار اخیر با جامعه ورزش مصداق بارز سیاست‌های دوگانه نیست و ادامه آن موجب تضعیف حقوق ورزشکاران و مربیان شایسته خواهد بود، بنابراین ضرورت دارد کمیته ملی المپیک از طریق مبادی مرتبط، اعتراض خود را به کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون جهانی تکواندو اعلام کند و به صورت شفاف از آنها بخواهد به نحو مقتضی در جهت جلوگیری از تضعیف حقوق ورزشکاران ایرانی اقدام کند.»

تلاش در شرایطی رخ داد که تمامی معیارک لازم برای دریافت ویزا از جمله دعوت‌نامه فدراسیون جهانی، رزرو هتل و سایر اقدامات برای ملی‌پوشان کاراته و پاراکاراته ایران انجام شده بود، اما خیلی ساده و تلخ رقابت‌های قهرمانی جهان محروم کند! اما همانطور که امریکا از صدور ویزا برای تیم ملی کاراته ایران جهت حضور در وردکیمز که هر چهار سال یک بار برگزار می‌شود سر باز زد تا اعزام تیم کاراته ایران به بیرمنگام منتهی شود، سفارت مجارستان نیز از ارائه ویزا به تیم‌های پاراکاراته ایران، کاتای افرادی پسران، و مرتضی کریمی خود را مهیای حضور در بازی‌های اقامات حساب‌شده و اصولی انجام دهند.

نگاه

مقابله با سیاسی‌کاری باسیاست درست

■ **فریدون حسن**

«مستولان بین‌المللی ورزش ما خیلی حرف داریم، به آنها خیلی ایراد داریم، روزی باید به این ایرادها عادلانه رسیدگی بشود. امروز قدرت‌های استعمارگر و استثمارگر و مستکبر پشت‌سر همه مراکز بین‌المللی تقریباً ایستاده‌اند مانع از بررسی عادلانه‌اند، اما یک روز ان‌شاءالله نوبت بررسی عادلانه به این چیزها خواهد رسید. می‌گویند ورزش سیاسی نیست، اما آن وقتی که احتیاج دارند که ورزش را سیاسی کنند، به بدترین شکل ورزش را سیاسی می‌کنند. به یک بهانه‌ای یک کشور را از شرکت در همه آوردگاه‌های ورزشی بین‌المللی محروم می‌کنند. چرا؟ شما فلان‌جا جنگ کردید، اما همان‌ها ۵هزار کودک شهید را در غزه ندیده می‌گیرند، آنجا ورزش نباید سیاسی بشود؟ اینجا ورزش نباید سیاسی بشود، اما آنجا به‌طور واضح سیاسی می‌شود، اشکالی هم ندارد. یک کشور را به بهانه جنگ از مسابقات جهانی محروم می‌کنند اما یکی دیگر را با جنایت‌های جنگی، به‌خاطر نسل‌کشی حتی محروم نمی‌کنند و به کلی ندیده می‌گیرند.»

این بخش مهمی از سخنان رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار ورزشکاران و مدال‌آوران با ایشان است؛ سخنانی که خیلی زود با کارشکنی انگلستان در عدم‌ صدور ویزا برای تکواندوکاران ایران حقیقت آن بسرای چندمین‌بار به همه ثابت شد؛ ثابت شد که قدرت‌های استکباری هر گاه که دل‌شان بخواهد ورزش را به ابزاری سیاسی برای اعمال نفوذ خود تبدیل می‌کنند و هر گاه که نخواهند دیگران را خیلی راحت به دخالت سیاست در ورزش متهم می‌کنند. در این میان اسما نباید از تلاش برای احقاق حق ورزشکاران غافل ماند. همه خوب می‌دانیم که دشمن در دشمنی خود کوتاه نمی‌آید و هر کاری که از دستش برییاید برای ضربه زدن به ما انجام می‌دهد، اما اینکه مستولان ورزش ایران برای مقابله با این شیطنتها و سیاسی‌کاری‌ها چه اقداماتی می‌توانند انجام دهند، نکته مهمی است که در تمام این سال‌ها در سروصداها و حاشیه‌های این مسئله مغفول مانده است.

جای تأسف است که مستولان ورزش به بهانه نفوذ و قدرت لابی برخی کشورها هیچ اقدامی انجام نمی‌دهند و فقط دست‌روی دست می‌گذارند تا اینگونه شاهد تضعیف حقوق ورزشکاران کشورمان باشیم. این در حالی است که هر وقت حتی با سختی و مشقت زیاد به این سیاست‌های کثیف اعتراض کرده‌ایم، شاهد بوده‌ایم ثمربخش بوده است و توانسته‌ایم حداقل بخشی از حقوق ورزشکاران خود را زنده کنیم. ورزش ایران در بسیاری از رشته‌های ورزشی از قطب‌های ورزش جهان محسوب می‌شود و حضوری تأثیرگذار در رقابت‌های بین‌المللی دارد، بنابراین اینگونه نیست که کشوری به راحتی بتواند ورزشکار ایرانی را حذف کند. حتی اگر لابی و نفوذ زیاد هم داشته باشد. اینجاست که بحث دیپلماسی ورزشی دوباره مطرح می‌شود؛ موضوعی که طی سال‌های گذشته ثابت شده است؛ شدت در آن ضعف داریم و باید قوی شویم. همکاری وزارت ورزش و وزارت امور خارجه در این راه می‌تواند مؤثر باشد. بخش روابط بین‌الملل فدراسیون‌های ورزشی باید در این خصوص فعال‌تر باشند. اینکه آنها سیاسی‌کاری کنند و ما تنها نظاره‌گر باشیم، دردی را دوامی‌کند باید تاش کرد و اجازه نداد کشورهایی چون انگلستان هر کاری دل‌شان می‌خواهد انجام دهند. اعتراض رسمی به فدراسیون‌های جهانی یکی از مهم‌ترین راه‌هاست، ضمن اینکه ایران در برخی رشته‌ها به‌عنوان قدرت جهانی آن رشته حتی می‌تواند مسابقات را تحریم کند.

باید برای مقابله با شیطنتهای صورت گرفته که تمامی هم ندارد، برنامه داشت، اما تاکنون چنین اتفاقی رخ نداده است. آنها در دشمنی خود و شیطنتهای‌شان محکم هستند اما ما در احقاق حق ورزشکاران‌مان سست عمل می‌کنیم و تنها تماشاگر هستیم.

فدراسیون جهانی از کشورها ضمانت بگیرد

تمرینات سخت را تحمل کرده‌اند، به ویژه در بخش دارو، وقتی که تیم به‌خاطر چنین تصمیمی حضور در جهانی را از دست می‌دهد، فرصت بزرگی از ورزشکاران هم گرفته می‌شود. به جرئت می‌گویم اگر امسال در جهانی حضور داشتیم، ووشوکاران کشورمان توانایی کسب ۹مدال طلا را داشتند، می‌توانستیم قهرمان ساندا باشیم و نایب‌قهرمان مسابقات (در هر دو بخش ساندا و تالو) شویم. جلسه حضوری با رئیس کمیته‌ملی المپیک داشتم و حتی با وزیر محترم ورزش صحبت کردم. از هر دو خواستم رویکرد دوگانه کشورها در خصوص برخورد سیاسی با ورزش را با نهادهای بالادستی و کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) مطرح کنند. خودشان ادعای جدایی ورزش از سیاست را دارند اما وقتش که می‌رسد سیاسی‌تر از همه رفتار می‌کنند و تصمیم می‌گیرند. این مسئله در بیانات مقام‌معظم‌رهبری نیز در دیدار اخیر با ورزشکاران مورد تأکید قرار گرفت. اگر مدار کمان ناقص بود یا دبر اقدام کرده بودیم، بحث فرق می‌کرد، اما ما همه اقدامات را انجام داده بودیم و بحث کارشکنی مطرح است. اعتراضات‌مان را رسماً اعلام کردیم و در این خصوص دستاری با دبیر کل فدراسیون جهانی ووشو داشتیم. مستولان جهانی از این مسئله ابراز تأسف می‌کنند. فدراسیون ووشووی ایران تا گرفتن حق خود دست از تلاش و پیگیری برندخواهد داشت. از حق‌مان کوتاه نمی‌آییم. در عین حال از فدراسیون جهانی خواست‌ایم برای دادن میزبانی رویدادهای بین‌المللی به کشورها، ضمانت صدور ویزا برای همه کشورها را از میزبان بخواهد. اگر ضمانت ندادند، امتیاز میزبانی از آنها سلب شود. این اولین درخواست ما از فدراسیون جهانی بوده است. مورد دوم که پیگیر آن هستیم، گرفتن سهمیه حضور در ورلد‌کاپ (جام جهانی) است. در مسابقات جهانی امریکا سهمیه‌های جام‌جهانی بین‌سانداکاران و تالوکاران توزیع شد. از فدراسیون جهانی خواست‌ایم راهکار و تسری را به ما نشان دهد تا ملی‌پوشان ایران سال آینده حضور در جام‌جهانی را نیز از دست ندهند. این مسئله در هیئت رئیسه فدراسیون جهانی هم مطرح شده است و موافقت آنها را هم گرفت‌ایم.

امیر صدیقی

رئیس فدراسیون ووشو

رویدادهای بین‌المللی هم ورزشکار و هم مربی زمان طولانی را درگیر شرکت در مسابقات بودند. بالطبع فدراسیون ووشو هم برای ایجاد شرایط ایده‌آل و به‌رغم کمبودهای مالی (مبارزه) در اختیار ماست. علاوه بر اینکه شانس اول قهرمانی جهان بودیم، حضور تیم‌ملی ووشوی ایران به این رویدادها بسیار کمک کرد. ما حتی رده نشده بود. این رفتارها قطعاً تبعات زیادی برای امریکا و ووشووی جهان در پی دارد. اول از همه اینکه یک نقطه تارک دیگر در کارنامه میزبان ثبت شد چراکه نتوانسته است شرایط درخواست ما حتی رده نشده بود. این رفتارها قطعاً تبعات زیادی برای امریکا و ووشووی جهان در پی دارد. اول از همه اینکه یک نقطه تارک دیگر در کارنامه میزبان ثبت شد چراکه نتوانسته است شرایط را برای حضور همه تیم‌ها فراهم کند. دوم اینکه فرصت مدال‌آوری را از یک تیم، آن هم تیم ایران گرفته‌اند. در حالی که ورزشکاران از زندگی شخصی‌شان زده و

مسابقات ووشوی قهرمانی جهان ۲۰۲۳ در کشور امریکا و در شهر دالاس آبان‌ماه برگزار شد. فدراسیون ووشو با علم به اینکه صدور ویزای این کشور زمانبر است، به‌عنوان اولین کشور شرکت‌کننده پروسه اخذ ویزای امریکا را آغاز کرد تا جایی که اوایل مردادماه کاروان ما بسرای ادامه مراحل به سفارت امریکا در ارمنستان رفت تا مشکلی پیش نیاید. ایران یکی از قدرت‌های ووشو است و عنوان قهرمانی در بخش ساندا (مبارزه) در اختیار ماست. علاوه بر اینکه شانس اول قهرمانی جهان بودیم، حضور تیم‌ملی ووشوی ایران به این رویداد اعتبار می‌بخشد، همانطور که جام‌جهانی فوتبال رانمی‌توان بدون حضور قدرتهایی چون برزیل و آلمان تصور کرد. علاوه بر این ووشو یکی از رشته‌های موفق و مدال‌آور بوده و است. طبق برنامه‌ریزی اردوهای تمرینی و مسابقات قهرمانی کشور برای اعزام به بازی‌های آسیایی و مسابقات جهانی را به‌هم‌ماه سال گذشته برگزار کردیم و پس از آن هم اردوها و انتخابی‌های درون‌اردویی را داشتیم. تیم ملی از ابتدای خردادماه رسماً وارد اردوهای آماده‌سازی شد. برای آمادگی هر چه بیشتر از شش‌ماه‌زودتر تمرینات سخت و پرفشار را آغاز کردیم و جهت موفقیت در

اصغر رحیمی

دبیر فدراسیون و مدیر تیم‌های ملی تکواندو

بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ است. مکاتباتی با فدراسیون جهانی تکواندو (WTF) داشتیم و آنها در حال پیگیری موضوع هستند. البته این موضوعی است که باید از طریق دولت‌ها پیگیری شوند و موضوع معمولی نیست. از طرفی وقتی تیم ایران در مسابقات غایب است، قطعاً ورزشکار کشور دیگری جایگزینش می‌شود، در حالی که حق آن ورزشکار از حق ورزشکار ایرانی کمتر بوده و شرایط تحمیل شده به تیم ایران باعث می‌شود یک کشور دیگر از غیبت ما سود ببرد. نامه‌ای ۱۵ – ۱۰ صفحه‌ای با مستندات کامل اعم از نامه‌ها، مدارک اعزام، وقت سفارت، حضور در سفارت، رعایت زمان‌های تعیین‌شده و پاسخ کشور میزبان را به فدراسیون جهانی ارسال کرده‌ایم. سیاست انگلیسی در جهان معروف است؛ ویزایی به تیم تکواندوی ایران دادند که عملاً به دردمان نمی‌خورد. بچه‌های ایران همان روز نخست مسابقه داشتند. هم‌من به‌عنوان مدیرفنی و هم‌هادی‌ساعی، رئیس فدراسیون برای

^[1] مستولان بین‌المللی ورزش ما خیلی حرف داریم، به آنها خیلی

^[2] ایراد داریم، روزی باید به این ایرادها عادلانه رسیدگی بشود

^[3] امروز قدرت‌های استعمارگر و استثمارگر و مستکبر پشت‌سر همه مراکز

^[4] بین‌المللی تقریباً ایستاده‌اند مانع از بررسی عادلانه‌اند، اما یک روز

^[5] ان‌شاءالله نوبت بررسی عادلانه به این چیزها خواهد رسید

^[6] می‌گویند ورزش سیاسی نیست، اما آن وقتی که احتیاج دارند که ورزش را

^[7] سیاسی کنند، به بدترین شکل ورزش را سیاسی می‌کنند

^[8] به یک بهانه‌ای یک کشور را از شرکت در همه آوردگاه‌های ورزشی بین‌المللی

^[9] محروم می‌کنند چرا؟ شما فلان‌جا جنگ کردید، اما همان‌ها ۵هزار کودک

^[10] شهید را در غزه ندیده می‌گیرند، آنجا ورزش نباید سیاسی بشود

^[11]؟ اینجا ورزش نباید سیاسی بشود، اما آنجا به‌طور واضح سیاسی می‌شود

^[12]، اشکالی هم ندارد یک کشور را به بهانه جنگ از مسابقات جهانی محروم می‌کنند

^[13] اما یکی دیگر را با جنایت‌های جنگی، به‌خاطر نسل‌کشی حتی محروم نمی‌کنند

^[14] و به کلی ندیده می‌گیرند

^[15] این بخش مهمی از سخنان رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار

^[16] ورزشکاران و مدال‌آوران با ایشان است؛ سخنانی که خیلی زود با کارشکنی

^[17] انگلستان در عدم‌ صدور ویزا برای تکواندوکاران ایران حقیقت آن بسرای

^[18] چندمین‌بار به همه ثابت شد؛ ثابت شد که قدرت‌های استکباری هر گاه که

^[19] دل‌شان بخواهد ورزش را به ابزاری سیاسی برای اعمال نفوذ خود تبدیل می‌کنند

^[20] و هر گاه که نخواهند دیگران را خیلی راحت به دخالت سیاست در ورزش متهم می‌کنند

^[21] در این میان اسما نباید از تلاش برای احقاق حق ورزشکاران غافل ماند

^[22] همه خوب می‌دانیم که دشمن در دشمنی خود کوتاه نمی‌آید و هر کاری که

^[23] از دستش برییاید برای ضربه زدن به ما انجام می‌دهد، اما اینکه مستولان

^[24] ورزش ایران در بسیاری از رشته‌های ورزشی از قطب‌های جهان محسوب می‌شود

^[25] و حضوری تأثیرگذار در رقابت‌های بین‌المللی دارد، بنابراین اینگونه نیست

^[26] که کشوری به راحتی بتواند ورزشکار ایرانی را حذف کند

^[27] حتی اگر لابی و نفوذ زیاد هم داشته باشد

^[28] اینجاست که بحث دیپلماسی ورزشی دوباره مطرح می‌شود؛ موضوعی که طی

^[29] سال‌های گذشته ثابت شده است؛ شدت در آن ضعف داریم و باید قوی شویم

^[30] همکاری وزارت ورزش و وزارت امور خارجه در این راه می‌تواند مؤثر باشد

^[31] بخش روابط بین‌الملل فدراسیون‌های ورزشی باید در این خصوص فعال‌تر

^[32] باشند اینکه آنها سیاسی‌کاری کنند و ما تنها نظاره‌گر باشیم

^[33] دردی را دوامی‌کند باید تاش کرد و اجازه نداد کشورهایی چون انگلستان هر

^[34] کاری دل‌شان می‌خواهد انجام دهند اعتراض رسمی به فدراسیون‌های جهانی یکی

^[35] از مهم‌ترین راه‌هاست ضمن اینکه ایران در برخی رشته‌ها به‌عنوان قدرت جهانی

^[36] آن رشته حتی می‌تواند مسابقات را تحریم کند

^[37] باید برای مقابله با شیطنتهای صورت گرفته که تمامی هم ندارد، برنامه

^[38] داشت، اما تاکنون چنین اتفاقی رخ نداده است آنها در دشمنی خود و

^[39] شیطنتهای‌شان محکم هستند اما ما در احقاق حق ورزشکاران‌مان سست عمل

^[40] می‌کنیم و تنها تماشاگر هستیم